

ceným vyklizením celého domu v Š. Rekursní soud k stížnosti povinného návrh na exekuční vyklizení domu zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Vymáhající obec Š. se domáhá soudní exekuce vyklizením povinného Josefa K. na základě pravoplatného nařízení, vydaného podle § 125 stavebního řádu pro Čechy ze dne 8. ledna 1889 čís. 5 z. z. čes. obecním úřadem, správně obecní radou obce Š. jako stavebního úřadu první instance (§ 130 stav. ř.). Takové nařízení obecní rady jako stavebního úřadu nelze však podřadit pod žádný z exekučních titulů v § 1 ex. ř. uvedených. Náhled stěžovatelčin, že tu jde o exekuční titul podle § 1 čís. 12 ex. ř., je mylný, neboť žádnými ustanoveními není exekuce navrhovaná přidělena soudu. Všeobecného předpisu čl. 12 zák. o organizaci politické správy ze dne 14. července 1927 čís. 125 sb. z. a n. a § 93 vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928 čís. 8 sb. z. a n. nelze použít, poněvadž obecní rada jako stavební úřad nenáleží k úřadům, vyjmenovaným v § 1 tohoto nařízení. Tím, že okresní úřad potvrdil vykonatelnost nařízení vydaného po rozumu § 125 stav. řádu pro Čechy, nestalo se nařízením to nařízením vydaným některým z úřadů v § 1 vl. nař. čís. 8/1928 sb. z. a n. uvedených, nýbrž přes toto potvrzení zůstává exekučním titulem jen nařízení vydané podle § 125 stav. řádu pro Čechy, jež nelze podřadit pod exekuční tituly § 1 čís. 12 ex. ř.

Čís. 14342.

Nárok povinného na vydání pojistek soudně uschovaných může být zabaven jen podle § 295 ex. ř. záповědí úřadu poukazujícím, i když pojistky zní na doručitele. Tím jest vykonáno zabavení nároku na vydání pojistek nejen proti soudu, jenž má pojistky v úschově, nýbrž i proti pojišťovnám. Zabavení nároku na výplatu pojistek (zabavení pohledávek z pojistek plynoucích) lze, pokud tyto jsou v soudní úschově, provést jen podle § 294 ex. ř. zákazem pojišťovnám, aby dlužníkovi platily.

Návrh na povolení exekuce zabavením uvedených nároků dlužníkových nemusí tu obsahovati udání, zda jde o pojistky, znějící na doručitele nebo na určitou obmyšlenou osobu.

(Rozh. ze dne 2. května 1935, R I 418/35.)

Vymáhající věřitel František Š. navrhl, by mu byla povolena exekuce zabavením nároku povinné pozůstalosti po Josefu M-ovi proti okresnímu soudu v K. na vydání dvou pojistek, v jeho úschově jsoucích, dále zabavením nároku povinné na výplatu těchto pojistek proti pojišťovnám a přikázáním těchto nároků k vybrání, jakož i zabavením, uschováním a prodejem těchto pojistek. Prvý soud (okresní soud v K.) návrhu nevyhověl. Důvody: V úschově soudu jest pojistka pojišťovny Assicurazione Generali v T., ředitelství pro Československou republiku v P.,

na 20.000 Kč, které se mají vyplatiti dne 1. října 1946 pojištěnci samému, t. j. Josefu M-ovi, dožije-li se toho dne, anebo kdyby dříve zemřel, jeho dětem Blaženě a Heleně M-ovým rovným dílem; dále jest v úschově soudu životní pojistka České vzájemné životní pojišťovny v P. rovněž na 20.000 Kč, podle které vyplatí se pojištěný kapitál pojištěnci dne 1. prosince 1954 a, zemřel-li by před tímto dnem, ihned po jeho úmrtí dítkám Blaženě a Heleně M-ovým. Vymáhající věřitel tvrdí, aniž osvědčuje, že straně povinné, totiž pozůstalosti po Josefu M-ovi, přísluší vůbec nějaký nárok na uvedené dvě pojistky, ba naopak soud zjišťuje, že znějí výslovně pro případ úmrtí Josefa M-a ve prospěch jeho dvou dítek, totiž Blaženy a Heleny M-ových. Josef M. v poslední své vůli žádá, aby pojistka České vzájemné pojišťovny v P. byla ihned vyplacena jeho manželce Blaženě M-ové, avšak tato poslední vůle jest spíše přáním zůstavitelovým, ježto poslední vůli možno pouze pořizovati o jmění výhradně zůstaviteli náležejícím. Poněvadž pojistky znějí pro případ jeho úmrtí na zákonité jeho dědice, nelze je do aktiv pozůstalostních pojeti (sb. n. s. čís. 5662). Vzhledem k tomu není návrh na povolení exekuce ohledně těchto pojistek odůvodněn. Re k u r s n í s o u d nevyhověl stížnosti do usnesení prvního soudu, jímž byl zamítnut návrh na zabavení, uschování a prodej pojistek, jinak změnil usnesení to a povolil exekuci podle návrhu. D ů v o d y: První soud zamítl žádost na povolení exekuce zabavením a přikázáním nároku povinné strany na vydání dvou životních pojistek ze soudního deposita okresního soudu na K. a nároku na výplatu těchto pojistek vůči pojišťovnám, pustiv se do šetření, zda tvrzené tyto nároky straně povinné přísluší a zjistiv, že tomu tak není. Leč k tomuto šetření a rozhodování před povolením exekuce nebyl soud oprávněn, neboť exekuční návrh jest v tom směru přesný, takže nějakého vysvětlení podle § 55 odst. 3 ex. ř. nevyžadoval a proto bylo exekuci podle obsahu návrhu exekučního ve smyslu §§ 3 a 7 ex. ř. bez dalšího povoliti, jestliže exekuční titul byl řádně vykázán. Naproti tomu jest nedůvodná stížnost, pokud vytýká, že nebyla povolena také exekuce zabavením, uschováním a prodejem shora uvedených pojistek v soudní úschově u okresního soudu na K. jsoucích, neboť jednak na životní pojistky, které nezní na majitele nebo doručitele, nelze vésti exekuci podle § 296 ex. ř., nýbrž jen podle § 295 ex. ř., a totéž platí o věcech v soudním depositu jsoucích, na něž lze vésti exekuci rovněž jen zabavením nároku na jich vydání podle §§ 325, 295 ex. ř. (srov. Sdělení čís. 6 ve Věst. min. spravedlnosti roč. 1927), jak i strana vymáhající v další části exekučního návrhu učinila.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu povinné pozůstalosti a odmítl dovolací rekurs nezl. Blaženy a Heleny M-ových.

D ů v o d y:

Zabavení soudní úschovy se vykonává jako zabavení dlužníkových nároků, jejichž předmětem jest vydání hmotných věcí, podle § 325 odstavec první ex. ř., jenž odkazuje co do způsobu zabavení na §§ 294 až 298 ex. ř. Z těchto ustanovení nelze však na soudní úschovu použití § 296 ex. ř., poněvadž podle něho se vykonává zabavení odnětím věci a uložením u soudu, což při depositu soudním není již možné, ano se tak

již dříve stalo. Jest proto zabavení soudní úschovy vykonati podle § 295 ex. ř. záповědí úřadu poukazujícím. V souzeném případě byl nárok povinné strany na vydání dvou pojištěk tímto způsobem zabaven a nemohlo se zabavení státi podle § 296 ex. ř., ani kdyby pojistky zněly na doručitele. Tímto způsobem bylo vykonáno zabavení nároku na vydání pojištěk nejen proti okresnímu soudu na K. jako uschovacím a poukazujícím úřadu, nýbrž i proti oběma pojišťovnám, ano proti nim nemohlo zabavení pojištěk, i kdyby zněly na doručitele, býti vykonáno podle § 296 ex. ř. odnětím pojištěk a uložením u soudu, poněvadž jednak neměly pojišťovny ony pojistky ve své moci, jednak se stalo uložení pojištěk k soudu již dříve. Zbývá proto jen zabavení nároku na výplatu pojištěk, to jest zabavení pohledávek z pojištěk plynoucích, což se dalo za tohoto stavu provésti jedině podle § 294 ex. ř. zákazem poddlužníkům — t. j. pojišťovnám —, aby dlužníkovi platily, což se ve souzeném případě také stalo. Z toho jest patrno, že exekuční návrh nemusil obsahovati udání, zda jde o pojistky znějící na doručitele nebo na určitou omyšlenou osobu, neboť pro způsob vedení exekuce (§ 54 čís. 3 ex. ř.) nebylo toho zapotřebí a otázkou, zda pojistné pohledávky patří dlužníku (pozůstalosti) nebo třetí osobě, se exekuční soud z úřadu zabýváti nemůže, ano jest věci nezúčastněné třetí osoby, aby uplatňovala podle § 37 ex. ř. nárok na vyloučení z exekuce, a proto bylo dovolací rekurs nezúčastněných nezletilých Blaženy a Heleny M-ových jako nepřipustný podle § 526 odstavec druhý c. ř. s. a § 78 ex. ř. odmítnouti. Ani příkázání nároku na vyplacení pojištěk k vybrání se nepříčí zákonu. Předně nejde tu proti pojišťovnám již o vybrání nároku na vydání pojištěk, nýbrž na výplatu pojištěk, tedy zaplacení pohledávek, a o přiznání nároku na zaplacení pohledávek neplatí ustanovení §§ 325, 327 a 328 ex. ř. o zpeněžení ve smyslu ustanovení o zabavení a prodeji movitých věcí, nýbrž platí předpisy §§ 303 a násl. ex. ř. o příkázání pohledávek. Převyšuje-li příkázaná pohledávka pohledávku vymáhanou, poskytuje povinné straně dostatečnou ochranu ustanovení § 312 ex. ř. a není to přikázkou povolení, příkázati pohledávku k vybrání.

Čís. 14343.

Kandidát advokacie, žádající o zápis do seznamu kandidátů, nemusí sice býti úplně bezúhonný, avšak nesmí býti odsouzen pro trestný čin, uvedený v § 3 soudní instrukce čís. 81/1853 ř. zák.

Ustanovení § 2 a) novely k advokátnímu řádu čís. 40/22 Sb. z. a n., nelze použiti ani obdobně na zápis do seznamu kandidátů advokacie.

(Rozh. ze dne 2. května 1935, R I 434/35.)

Výbor advokátní komory v P. odepřel zapsati do seznamu kandidátů advokacie JUC. F. B-a, odsouzeného pravoplatně v roce 1928 pro zločin zpronevěry podle §§ 181, 192, 193 tr. z. a pro přečin zaviněného úpadku podle § 486 čís. 2 tr. z. k trestu těžkého žaláře na 15 měsíců, odůvodniv svoje rozhodnutí ustanovením §§ 2 a 3 soudní instrukce a § 15 disciplinárního statutu pro advokáty. V r c h n í s o u d v P. potvrdil rozhodnutí